

[Første næstformand.]

Medlemmer af folketinget Viggo Starcke, J. M. Pedersen og Tholstrup har meddelt mig, at de ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om fritagelse for statsindkomstskat af lønmodtageres indkomst ved overarbejde.

Folketingsmand Fuglsang har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

Vil ministeren foranledige, at der snart fremkommer en bekendtgørelse vedrørende den nærmere forståelse og praktiske gennemførelse af de ved statshusmandslovens revision i 1954 gennemførte ændringer, særlig vedrørende statens adgang til at pålægge forkøbsret til fremkaffelse af tillægsjord?

Folketingsmand Ninn-Hansen har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

Hvorned begrundes ministeren for offentlige arbejder, at udførelsen af snedkerarbejdet ved Slagelse banegård er blevet overdraget et kooperativt byggeselskab?

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet. (Vedrørende ejerskifter).

Valgt blev: *Bladt, Ditlevsen, Horn, Lund Jensen, Kjældgaard, Th. Mikkelsen, Chr. Rasmussen, Chr. Thomsen, Niels Eriksen, Søren Andersen, Peter Larsen, Helga Pedersen, Sønderup, Fibiger, Clausen (Olufskjær), Reedtz-Thott og Kørkegaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om forældelse af visse skattekrav m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1871; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 153).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Helga Pedersen: De oplysninger, der er givet udvalget, går ud på, at der ikke i de i lovforslaget omhandlede love er givet særlige regler om forældelse af strafansvar. Om forældelse er indtrådt, må da afgøres efter straffelovens regler, hvilket formentlig vil føre til, at domstolene i hver enkelt sag må afgøre, om forældelse er indtrådt. Jeg har siden sidste udvalgs møde underhånden fået oplyst, at domstolene stadig følger en meget streng praksis i pengelovssager. For det første statueres som altovervejende regel, at forældelse af straf ikke er indtrådt, og derefter idømmes stadig ubetinget frihedsstraf, medmindre ganske ekstraordinære forhold er tilstede; det er sket så sent som i dette efterår, jeg tror i november eller december, og resultatet skal være blevet stadfæstet af landsretten. Nu lægger vi altså ved det foreliggende forslag en slags låg over nogle af disse sager og lader skattekrav forældes, og man kan så spørge, om det vil kunne få indflydelse på en eventuel strafferetlig vurdering.

Det spørgsmål må indtil videre stå åbent; men der kan stadig komme pengelovssager frem, nemlig som straffesager, dels fordi politiet formentlig stadig har sager, der ikke er færdigbehandlet, under arbejde, dels fordi myndighederne jo kan finde frem til lovovertrædelser gennem andre sager, f. eks. i dødsboer el. lign. eller gennem forklaringer i andre straffesager. Jeg synes, vi må gøre os helt klart, at vel sker der ved det foreliggende lovforslag det, at vi slår en streg over visse sager, for så vidt som vi siger, at det offentlige ikke længere kan kræve den bestemte afgift af lovovertræderen; men på den anden side går han dog ikke fri, thi han kan når som helst få sin sag draget frem som straffesag, og medens en almindelig berigelsesforbrydelse, begået i 1945, som ville have indbragt 8, 10 eller 12 måneders fængsel, i dag ville være forældet, er altså pengelovssagen ikke eller formentlig ikke forældet.

Jeg har blot ønsket at komme med disse bemærkninger for at bringe et praktisk spørgsmål på det rene blandt de ikke altfor overskuelige lovregler vedrørende efter-

[Helga Pedersen.]

krigstidens økonomiske opgør. Det foreliggende lovforslag kan jeg iøvrigt anbefale på mit partis vegne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 119 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1874).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidige driftslån til vanskeligt stillede privatbønder.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1877).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—6 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derpå til:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 689; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1775).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Sidste år fandt der en gennemgribende revision af denne lov sted, og de større midler, der blev stillet til rådighed, har også bevirket et bedre tilsyn, hvad der fremgår af de i bemærkningerne anførte tal. De her foreslåede ændringer tager da også kun sigte på at rette et par enkelte bestemmelser, som har vist sig upraktiske i det daglige arbejde. Det er i den nugældende lov bestemt, at visse emballeringsmaterialer ikke må bruges ved import af honning, men det har desværre vist sig, at det netop er de materialer, udlandet bruger. Det vil derfor sikkert være praktisk at ændre bestemmelsen, således at man giver adgang til også at bruge disse emballeringsmaterialer, men man må så til gengæld indsætte en bestemmelse om, at de enten skal renses eller tilintetgøres.

Da tilsynet ret ofte konstaterer, at biavlere lader smittebefængte stader henstå, sådan at der er adgang til dem for andre bier, vil det sikkert også være rimeligt at indføje en bestemmelse i loven, der gør det muligt for tilsynet, hvor det drejer sig om